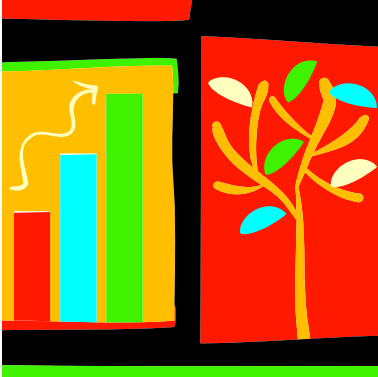

Lisa Cannons

Valentine cuối cùng

Cathy nhìn lại phòng ngủ lần cuối và nhận ra, mọi thứ đều hoàn hảo. Cô đã đóng chặt cánh cửa căn phòng từ ngày anh bỏ đi và thề sẽ không bao giờ ngủ lại trong phòng này nữa, nếu không phải là với anh. Chỗ đó đã trở thành miếu thờ cuộc hôn nhân của họ.

Như bước ra từ một bài thơ.

Một mỗi, Cathy mở cánh cửa. Tiếng thở dài thoát ra từ kẽ môi, hôm nay là một ngày dài ở công ty. Ngôi nhà yên ắng, yên ắng quá. Bước chân cô dội lên trên nền đá cẩm thạch.

“Nơi chết tiệt này quá mênh mông với một người”, cô nghĩ một cách đầy hối tiếc, rằng ngôi nhà đáng lẽ đã ăm ắp tiếng con trẻ và những bước chân của bố chúng khi họ chào đón nhau, cả tiếng cô hỏi thăm về một ngày làm việc của anh hay liệu anh có muốn uống thứ gì đó trước khi họ dùng bữa tối.

Nước mắt nhảy nhót trên mặt Cathy, cô giận dữ lau sạch chúng đi và lầm bầm: "Nếu không phải vì cố theo đuổi sự nghiệp, mình đã không rơi và tình cảnh này". Cathy bước dọc căn phòng khách thanh thanh, qua những tác phẩm nghệ thuật mà cô và Brad đã cùng sưu tầm được (thay vì những đứa trẻ). Cô từng rất tự hào vì chúng, nhưng nay, chúng chỉ hàng ngày, hằng giờ

khiến cô nhớ đến cuộc hôn nhân thất bại của mình. Cathy bước vào nhà bếp. "Mình sẽ quẳng hết tất cả mọi thứ để mãi mãi được ở bên anh", cô khẽ nhếch mép cười. Cathy rót một ly rượu và lặng suy nghĩ về cú điện thoại mà cô sẽ phải gọi. Cô bước vào phòng làm việc, cởi giày và thu mình lại trên chiếc đi văng.

Những suy nghĩ lại vồn lên trong đầu Cathy khi cô nhấm nháp một ngụm rượu; cũng đêm nay, 15 năm trước, lâu quá rồi.

Đêm trước lễ cưới, Cathy đã rất hạnh phúc, cô biết, mình sẽ lấy người đàn ông trong mộng. Cô và Brad quyết tâm sẽ làm việc chăm chỉ, xây dựng một cuộc sống lý tưởng để chờ đón những đứa con. Họ muốn chuẩn bị cho con mọi thứ. Brad muốn có 4 con. Cô khuyên anh chỉ nên dừng lại ở 3 đứa thôi. Cathy mong được sống đến già với Brad, để cùng xem cháu của họ nô đùa nơi bố mẹ chúng từng vui chơi.

Rồi, bất ngờ, cuộc hôn nhân tan vỡ, tất cả chỉ vì sự nghiệp của cô. Rồi "người đàn bà dâm dăng" đó xuất hiện, quyến rũ chồng cô bằng lời hứa hẹn về thứ mà anh khát khao nhất - những đứa trẻ. Cathy lại điên cuồng lau nước mắt lần nữa. Nhiều năm trời, cô đã nỗ lực vô cùng để mang thai. Sau 3 lần sảy, cô nói với Brad rằng cô không thể chịu đựng thêm một lần nào nữa. Anh không chấp nhận chuyện nhận con nuôi. Và thế là cô vùi mình vào công việc, để mất anh vào tay CÔ TA.

Mới chỉ một năm trôi qua sao? Ý nghĩ của cô lại trôi dạt về một năm qua. Làm sao cô có thể sống nổi với nỗi đau mất anh. Chuông đồng hồ điểm 9h tối, đưa cô ra khỏi cơn mơ màng. Cathy thở dài và tự đánh thức mình "quên nó đi thôi", cô cười một cách nhẩn nhện. Nhắc điện thoại lên và ấn số, cô hít một hơi dài và chuẩn bị tinh thần để nghe giọng nói của anh.

Tín hiệu điện thoại vang lên. "Xin chào", Hello", cô đột nhiên cứng cả lưỡi khi nghe thấy tiếng anh. "Xin chào", Brad nhắc lại lần nữa. "Chào", Cathy đáp lại như một tiếng thảm thì. "Chào Brad", cô nhắc lại, rõ ràng và tự tin hơn. Một khoảng lặng, đầy khát khao và ham muốn giữa hai người.

"Cathy?", anh âu yếm gọi tên cô. "Vâng", cô nhẹ nhàng đáp lại. Băn khoăn của cô đã có câu trả lời. Anh vẫn còn quan tâm đến cô, Cathy hạnh phúc nghĩ vậy. Tim Cathy như bật tung lên khi cô nói: "Em đang tự nhủ, ngày mai là kỷ niệm ngày cưới của chúng ta. Anh có muốn đến ăn tối không?".

Lại một quãng ngừng nữa, để mỗi người hồi tưởng lại ngày Valentine 15 năm trước.

"Anh rất muốn", không có gì nữa, chỉ một câu đó thôi cũng đủ thông báo, anh đã rời bỏ người tình của mình. Cô ta không bao giờ muốn có con, mà chỉ quan tâm tới túi tiền của anh thôi.

Họ hẹn hò "7h30 nhé, và anh sẽ mang rượu đến". Anh gác máy. Cathy cũng từ từ đặt điện thoại xuống.

Cô với ly rượu, tự nâng cốc và uống một hơi. Vội vã ra khỏi phòng, Cathy lên tầng. Cô có quá nhiều việc để chuẩn bị cho một đêm đặc biệt trước khi đi ngủ.

Ngày hôm sau, trên đường đến công ty, cô dừng lại ở một hiệu thuốc và mua đầy các thứ theo danh sách. Eileen, thư ký của Cathy, là người được chia sẻ điều bí mật. Eileen sắp xếp lại các cuộc hẹn cho cô, để chiều hôm đó được hoàn toàn rảnh rỗi. Hoa đã được đặt. Cô cho Eileen nghỉ việc buổi chiều. Họ cùng nhau rời công sở. Khi cả hai đi bên nhau trên hè phố, Cathy đột nhiên quay sang ôm chầm lấy Eileen, cảm ơn cô vì đã làm một người bạn tốt của mình, đặc biệt là trong suốt năm vừa qua.

Cathy nhẹ nhẹ bước vào ngôi nhà. Nó không còn cô đơn nữa. Cô vội vã vào nhà bếp và bắt đầu sửa soạn cho bữa tối. Tất cả đều đã sẵn sàng, ngay cả món nước sốt đặc biệt cũng đã hoàn tất. Mọi thứ được trộn lẫn một cách khéo léo, chỉ có một chút vị hạnh nhân là có thể nhận ra được (nhưng cũng phải đến khi rót chúng vào đĩa sau đó, cô mới nhận ra).

Khi mặt trời bắt đầu lặn, cô kiểm tra lại bàn ăn lần cuối với vẻ mãn nguyện

tuyệt đối. Hoa được cắm trên bàn một cách tinh tế, những cây nến xức hoa nhài sẽ được thắp trên giá nến. Ánh nắng cuối chiều hắt vào dao và những chiếc ly pha lê ánh lên một thứ sắc cầu vồng trên bức tường xa xa.

Cathy lên tầng đi tắm. Cô nghĩ đến việc được gặp lại Brad.

Tắm xong, cô dừng lại trước chiếc gương lớn, ngắm kỹ người đàn bà tuổi 40 đang nhìn chằm chằm vào cô. "Ôi, Cathy có thể không còn là cô gái 23, nhưng chắc chắn không giống bà già 40 đâu", cô cười một cách mãn nguyện và bước vào phòng ngủ, chuẩn bị váy áo.

Chiếc váy mà Brad thích nhất - chiếc đầm xanh lục, mùi nước hoa anh đã tặng cô trong lần Giáng sinh cuối cùng họ ở bên nhau và một chiếc dây chuyền mặt kim cương đơn giản Brad tặng trong ngày cưới. Cô buộc mềm mái tóc mình theo kiểu Pháp. Tất cả mọi thứ đều được chuẩn bị cẩn thận cho Brad đêm nay, đó là điều quan trọng nhất với cô.

Cathy nhìn lại phòng ngủ lần cuối và nhận ra, mọi thứ đều hoàn hảo. Cô đã đóng chặt cánh cửa căn phòng từ ngày anh bỏ đi và thề sẽ không bao giờ ngủ lại trong phòng này nữa, nếu không phải là với anh. Chôn đó đã trở thành miếu thờ cuộc hôn nhân của họ.

Tiếng chuông cửa vang lên, Cathy vội vã xuống tầng.

Mở cửa, Cathy không thốt nên lời. Cô và Brad say sưa chìm trong ánh mắt của nhau. Anh nhẹ nhàng trao cho cô chai rượu, bước vào ngôi nhà, quay sang cô và nói: "Em vẫn đẹp như ngày chúng mình cưới nhau, Cathy ạ".

Cô thấy nhói lên một chút hồi lỗi, rót cuộc cô có nên làm như thế không? "Có, đó là điều phải làm, chúng ta cần được ở bên nhau", cô tự nói với mình.

Cô dẫn anh vào phòng ăn, ánh nến tỏa ra hương hoa nhài dịu dịu. Bàn ăn sáng lên thứ ánh sáng lung linh đúng như ý cô muốn.

Bữa tối rất tuyệt vời, không có món nào bị nấu quá lửa. Brad đã được thưởng thức tất cả những món mà anh thích.

Brad rót rượu, họ nâng cốc chúc mừng những kỷ niệm, cùng cười, cùng nhớ lại ngày cưới, nhớ lại bữa tối đầu tiên họ bên nhau trong đời.

Brad lại rót rượu và đề nghị họ sẽ cùng ăn thêm một ít nước sốt đặc biệt nữa do cô làm. Anh vào bếp để lấy thêm. Cathy đẹp rực rỡ trong đêm đó, dường như có đốm sáng lung linh ánh lên từ trong mắt cô mà anh đã không được nhìn thấy trong nhiều năm qua. Cô hạnh phúc, toại nguyện và một lần nữa chìm vào tình yêu nồng nhiệt.

Khi bữa tối đã xong, Brad bước tới bên Cathy, nắm lấy tay cô và đưa cô tới chiếc giường cưới trên tầng.

Họ làm tình, hồi tưởng lại đêm tân hôn, nhắc lại những lời thề nguyện trong khi hai cơ thể quấn chặt lấy nhau.

“Chẳng bao lâu nữa”, cô nghĩ khi họ ôm lấy nhau.

"Chẳng bao lâu nữa", cô nghĩ khi nụ hôn của anh nhẹ nhàng lướt qua trán.

"Chẳng bao lâu nữa", cô nghĩ một mình khi anh trôi vào giấc ngủ và không bao giờ tỉnh dậy.

“Chẳng bao lâu nữa, chúng ta sẽ mãi mãi ở bên nhau”, cô lầm bầm khi bắt đầu trôi vào một giấc ngủ vĩnh viễn.

Sáng hôm sau, người dọn vệ sinh đến. Cô ngửi thấy mùi sáp nến và bước vào phòng ăn. Cô ngạc nhiên trước những gì mình nhìn thấy. "Cathy không thể là người bày bữa ra đông hỗn độn này được". Vào bếp, cô nhìn thấy một

chiếc chảo sạch bóng, một bình đựng nước sốt, hai ly rượu và lạ nhất là một chai rượu hoàn toàn sạch trơn.

Khi bước lên tầng trên, cô gọi tên Cathy và cảm thấy sợ hãi trước những gì vừa nhìn thấy. Cô đã hơi lo lắng kể từ tuần trước, khi Cathy yêu cầu cô dọn dẹp lại phòng ngủ lớn, căn phòng mà Cathy chưa từng cho phép ai bước vào.

Cánh cửa phòng ngủ khép hờ. Ngôi nhà vô cùng tĩnh lặng. Cô mở cánh cửa ra. Sự tĩnh lặng bị phá vỡ hoàn toàn bởi tiếng thét thất thanh của cô. Cô lao tới điện thoại để gọi cấp cứu. Vài phút sau, xe cứu thương và cảnh sát ập đến.

Hai nhân viên cứu thương bước ra khỏi phòng, lắc đầu, không làm gì được nữa. Có cái gì đó đã bị sử dụng quá liều. Cảnh sát bước vào, người dọn dẹp chưa hết bàng hoàng, chỉ vào mẫu ghi chép trên bàn trang điểm, do Brad viết.

Báo chí đưa tin, mẫu giấy nói rõ, anh không thể sống thiếu cô. Đây rõ ràng là một vụ án mạng/ tự tử. Cô là tất cả những gì anh muốn.

“Tòa án tuyên bố, hoặc nước sốt hoặc rượu đã bị bỏ độc. Họ không biết rõ, có thể là cả hai”.

“Brad đã làm điều đó?”

Hay Cathy?

Liệu chúng ta có bao giờ biết?

Có lẽ là không.

Xin mời tiếp tục với các tin khác trong tuần...".

Sưu tầm: Thanh vân

Nguồn: Evăn

Được bạn: Thành viên VNTQ.net đưa lên
vào ngày: 20 tháng 3 năm 2008